

ରାଜା

ଅକିଞ୍ଚନେର ଦଲ । ଠାକୁର୍ଦ୍ଦା, ତୋମାକେ ଖୁଁଜେ ଆଜ ଆମାଦେର
ଦେରି ହୁଏ ଗେଲ ।

ଠାକୁର୍ଦ୍ଦା । ଆଜ ଆମି ଦ୍ଵାରେ, ଆଜ ଆମାକେ ଅନ୍ୟ ଜାଯଗାଯ
ଖୁଁଜିଲେ ମିଳିବେ କେନ ?

ପ୍ରଥମ । ତୁମି ଯେ ଆମାଦେର ଉଂସବେର ସୂତ୍ରଧର ।

ଠାକୁର୍ଦ୍ଦା । ତାହି ତ ଆମି ଦ୍ଵାରେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ । ଆଜ ତୁମି ବୁବି ଏହି କୁଣ୍ଡ ଶୁଦ୍ଧ ମୁଷଳ ତୋଷଳ
ଏଦେର ନିଯେଇ ଆଛ ? ଦେଶ ବିଦେଶେର କତ ରାଜା ଏଲ
ତାଦେର ସଙ୍ଗେ ପରିଚୟ କରେ' ନେବେ ନା ।

ଠାକୁର୍ଦ୍ଦା । ଭାଇ, ଏବା ସବ ସରଳ ଲୋକ—ଚୁପ କରେ' କେବଳ
ଏଦେର ପାଶେ ଦ୍ୱାରିଯେ ଥାକୁଳେও ଏବା ଭାବେ ଏଦେର ଯେନ
କତ ସେବା କରଲୁମ, ଆର ଯାରା ମନ୍ତ୍ର ଲୋକ ତାଦେର
କାହେ ମୁଣ୍ଡଟାଓ ସଦି ର୍ଥିମ୍ବୟେ ଦେଖ୍ଯା ଯାଏ ତା'ରା ମନେ
କରେ ଲୋକଟା ବାଜେ ଜିନିଷ ଦିଯେ ଠକିଯେ ଗେଲ ।

ପ୍ରଥମ । ଏଥିନ ଚଲ ଦାଦା !

ଠାକୁର୍ଦ୍ଦା । ନା ଭାଇ, ଆଜ ଆମାର ଏଇଥାନେ ଦ୍ୱାରିଯେ ଦ୍ୱାରିଯେଇ
ଚଲା । ସକଳେର ଚଲାଚଲେଇ ଆମାର ମନ ଛୁଟିଛେ । ତବେ
ଆର କି, ଏହିବାରେ ଶ୍ରବ କରା ଯାକ ।

ସକଳେର ଗାନ

ମୋଦେର କିଛୁ ନାହି ରେ ନାହି,
ଆମରା ସରେ ବାହିରେ ଗାହି
ତାହିରେ ନାହିରେ ନାହିରେ ନା ।

ରାଜା

ଯତଇ ଦିବସ ଧାୟ ରେ ଧାୟ
 ଗାଇ ରେ ଶୁଖେ ହାୟ ରେ ହାୟ
 ତାଇରେ ନାଇରେ ନାଇରେ ନା ।
 ଧାରା ସୋନାର ଚୋରାବାଲିର ପରେ
 ପାକା ସରେର ଭିତ୍ତି ଗଡ଼େ
 ତାଦେର ମାମନେ ମୋରା ଗାନ ଗେଯେ ସାଟି
 ତାଇରେ ନାଇରେ ନାଇରେ ନା ।
 ଯଥନ ଥେକେ ଥେକେ ଗୀଠର ପାନେ
 ଗୀଠକଟାରା ଦୃଷ୍ଟି ହାନେ,
 ତଥନ ଶୂନ୍ୟ ଝୁଲି ଦେଖାଯେ ଗାଇ
 ତାଇରେ ନାଇରେ ନାଇରେ ନା ।
 ଯଥନ ଦ୍ୱାରେ ଆମେ ମରଣ ବୁଢ଼ି,
 ମୁଖେ ତାହାର ବାଜାଇ ତୁଡ଼ି,
 ତଥନ ତାନ ଦିଯେ ଗାନ ଜୁଡ଼ି ରେ ଭାଟି
 ତାଇରେ ନାଇରେ ନାଇରେ ନା ।
 ଏ ଯେ ବମ୍ବନ୍ଦରାଜ ଏସେଛେ ଆଜ
 ବାଇରେ ତାହାର ଉଙ୍କଳ ସାଜ,
 ଓରେ ଅଞ୍ଚରେ ତା'ର ବୈରାଗୀ ଗାୟ
 ତାଇରେ ନାଇରେ ନାଇରେ ନା ।
 ସେ ଯେ ଉତ୍ସବଦିନ ଚୁକିଯେ ଦିଶେ
 ଝରିଯେ ଦିଯେ ଝକିଯେ ଦିଯେ
 ହଇ ରିକ୍ତ ହାତେ ତାଲ ଦିଯେ ଗାୟ
 ତାଇରେ ନାଇରେ ନାଇରେ ନା ।

ପ୍ରଦାନ